

4
06

Reimari

4/2006 | Partiolippukunta Merituuli Ry.

TOIMITUS:

Päätoimittaja Ulla Pirkola
ulla.pirkola@luukku.com

Taittaja Pekka Kuru
pekka.kuru@oulu.fi

Toimittajat:

Tero Suutari
Tiina Reponen
Antti Gärding
Pekka Kuru
Veijo Väisänen
Ville Vainionpää
Noora Vainio
Kirsi Indrén
Pauliina Tuomi
Jellonat-Hiibbarit

Kannen kuvat:

Ulla Merihaara

JULKAISIJA:

Partiolippukunta Merituuli Ry.
www.lpk.partio.fi/p-ppp/metu/

JUTTUJA?

ulla.pirkola@luukku.com

Sisällys

Pääkirjoitus s. 3

Lpkj:n tervehdys s. 4

Uutiset s. 5

Vene vesille - voittoja kotiin
Miltä tuntuu olla veejii!?

Toiminta s. 8

Partiopurjehdus 18.-23.6.2006

Retkellä s. 10

Operaatio pinkki kumiankka'06

Tapahtumat s. 11

Paavon polku 9.-10.6.2006
YO-juhla-kierros-peli

Leimu-extra s. 14

Leimu'06
Rakas päiväkirja...
Leimahus
Hervoton Haiikki

Mitä kuuluu... s. 19

Mitä kuuluu Samu?

Sudarisivut s. 20

Vartiolaisten palsta s. 21

Juorut s. 22

Ö aapisen laidasta s. 24

VANHA ITÄMAINEN SANANLASKU:
Kaksi rakasta elää vaikka kuivan
kuusen kävyillä.

UUSI MERITUULELAISEN SANANLASKU:
Kaksi partiolaista elää (ainakin päivän)
vaikka makaronipussilla ja nörtöttipurkillla.

Partiobyrokratiaa?

Partiosyksy tuo tullessaan paitsi kokoukset kololla, myös paljon monenlaista partiopohdittavaa. Muistatko vielä, kun viime vuonna Pohjanmaan partiopiirien yhdistymisestä velloi vilkas keskustelu? Tuolloin vanhat piirijaot pitivät pintansa. Nyt keskustelua herätellään jälleen.

Tällä kertaa voisi jopa sanoa kovempien panosten olevan pelissä. Pelinjohtajana on nimittäin itse keskusjärjestö Suomen Partiolaiset.

Piirit eivät kykene hoitamaan tehtäviään tarpeeksi hyvin. Resurssit valuvat hallintoon, toisilla uupuu kursseilta ja kisoista tekijät, toisilla kävijät. Puheenjohtaja Erja Salon johdolla SP kylvää partio-uudistuksen siementä. Suomen Partiolaisten hallitus on jo tehnyt esityksensä.

Esitysten, laskelmien, projektien, uudistusintoilun sekä hallituksen kahvipöytäkeskustelujen lomassa minua kuitenkin pelottaa, että pitkän linjan partiosedät ja –tädit pohtivat päätöksissään jotain ihan muuta kuin sudenpentujen ja vartiolaisten partio-taipaleen laadukkuutta. Juttelin piiriuudistuksesta puheenjohtaja Erja Salon kanssa. Sain Erjalta tosi hyviä ja mielenkiintoisia vastauksia. Puheluaan puheenjohtajan ainoa hiljainen hetki oli, kun kysyin, että miten piiriuudistus vaikuttaa esimerkiksi yksittäiseen vartionjohtajaan. Miten tosiaan?

Tähänkin sain Erjalta kelpo vastauksen. Kun raha ei kulu partiobyrokratiaan, on piireillä mahdollista tarjota yhä enemmän kursseja ja muuta mukavaa meille jokaiselle.

Uudistus lieene tervetullut, mutta toivottavasti partiopäättäjien mielessä pyörii eurojen ja tilastotietojen sijaan sysleirien trangia-kokkaus ja laumanjohtajakurssien askartelut.

Ulla

Heips,

Partio alkaa taas pitkän tauon jälkeen. Niin no, ehkä laumalaisilla ja vartiolaisilla kesä on ollut taukoa. Minä ja monet muut johtajat olemme olleet melkein koko kesän partioasioiden kimpussa. Vene on nyt kunnossa, vielä vain muutama juttu ja sitten se on valmis. Hah, niin varmaan, mutta ainakin sitten toistaiseksi valmis. Viime vuonna meillä toimi Vartiojohtajien neuvosto, lähinnä rälssin muodossa ja ainakin VJN tulee toimimaan koko vuoden ajan. Tämän lisäksi meillä toimii tämän vuoden myös Laumanjohtajien neuvosto omana porukkanaan. Sitä johtaa Kipa akelena, tämä on erittäin hyvä ja kiva juttu. Toivottavasti onnistumme luomaan sellaiset juuret näille kahdelle tärkeälle lippukunnan tekijälle, jotta nämä, VJN ja LJN, kokoontuisivat tulevaisuudessakin meidän lippukunnassamme.

Leimu on jo kaunis muisto, siellä ei tainnut sadevaatteita tarvita? Mukaan sieltä jäi varmasti paljon hyviä tuttuja ja juttuja, mutta jäipä sieltä jotain käsinkosketeltavaakin. Savumme voitti porttikilpailun ja saimme palkinnoksi 6-8 hengen teltan. Hyvä Me - tai oikeastaan hyvä Te, jotka siellä olitte. Voittiin siellä myös muutakin: suunnituskilpailussa Sanni tuli kolmanneksi ja Leimulla olleet laumanjohtajat voittivat myös.

Syksy saapuu, koulut alkavat ja siis partio myös. Syksyllä on perinteisiä lippukunnan tapahtumia, jos et itse muista, mitä syksyllä on, niin ahdistele omia lauman- ja vartionjohtajiasi, tai ole reipas ja käy itse nettikalenterista lukemassa. http://www.lpk.partio.fi/p-ppp/metu/kalenteri_extra.php

Vasemmalla kiivaasti vilkuttaen,

Tero

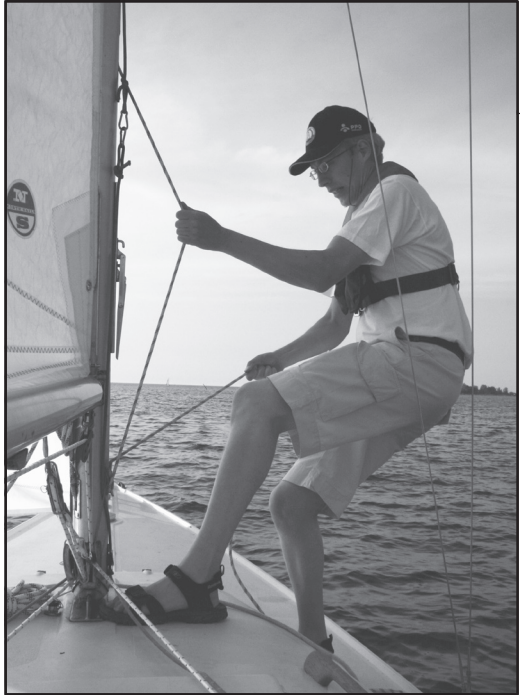
Lippukunnanjohtaja
Tero Suutari

tynty jo melkein 150. Ei ollenkaan huono saavutus, kun esimerkiksi reitti Raahe – Oulu – Raahe Marjaniemen kautta on reilu 100 mailia.

Veneellämme on osallistuttu kirjoitushetkellä kaksiiin kilpailuihin. Kummastakin on tuotu voitto, tosin lähinnä lainahuippukipparimme Jukka Pekurin ansiosta. Vaikka voittoon täysin omalla miehistöllä lieene vielä matkaa, tämä menestys vahvistaa odotukset: veneestämme löytyy kyllä suorituskykyä, kunhan sitä vain opitaan käyttämään.

Olemme myös onnistuneet keräämään positiivista palautetta. Muuan purjehtija-konkari huuteli Taskun väylällä vastaan tullessaan: “Onpa mukavaa nähdä noin monta nuorta veneessä pelastusliivit päällä. Kaikilla niitä ei ole.” Eipä ollut huutajallakaan. Pursiseurana on myös kuultu olevan tyytyväinen yhteistyömme alkuun.

Kuva: Timu Reponen

Kuva: Anni Gärhling

*P.S. Käydessämme
tervehtimässä
90-vuotis-charteril-
laan Fiialla ollutta
Yrjö Reinilää,
haastoimme Fiian
pikaiseen kisaan.
Eipä pärjännyt
meille!*

Miltä tuntuu olla veejii!?

Vartionjohtajuus on yksi partion tärkeimmistä pesteistä. Veejiit on huipputyyppejä, mutta aina vartion johtaminenkaan ei ole ruusuilla tanssimista. Haastattelimme aiheesta Jaana Heikkilää, joka on ollut vuoden vartionjohtajana.

Ulla Pirkola

Metu

Moi Jaana! Olet ollut nyt vuoden vartionjohtajana. Miltä se on tuntunut?

Alussa oli hieman vaikeuksia mm. toimintasuunnitelman teossa ja ensimmäisen retken suunnittelussa, mutta koko ajan on ollut helpompaa pitää kokouksia. Tällä hetkellä on voittajan tunne, ja nyt kun muistelen kulunutta vuotta, niin voin sanoa, että mukavalta on tuntunut.

Miksi halusit juuri vartionjohtajaksi?

En tiedä. Kun näin miten Ullat johti meitä Jellonia joskus, ajattelin, että minäkin haluan olla vj. Siitä se ajatus sitten lähti. :D

Mikä on ollut parasta veejiinä olemisessa?

Ehkä se, kun saa huomata, että vartiolaiset ovat oppineet jotain. :) Parasta on myös se, kun tietää onnistuneensa vaikka retken suunnittelussa. Ammentaille pääsykin on aika huippua :)

Entä ovatko jotkin jutut vaikeita?

Tottakai, joskus tuntuu, ettei saa tehtyä vaikka toimintasuunnitelmaa. Ensimmäistä toimaria tehdessä sai itkua vääntää. Mutta ei kannata stressata tyyliin: "Apua! En osaa,

oon ihan luuseri!" Muistuttaisin, että vj:n ei tarvitse, eikä ehkä kannatakaan, osata kaikkea. Ja aina voi pyytää apua. :)

Olet vielä myös omassa vartiossasi, Jellonissa, ja sinulla on muitakin harrastuksia kuin partio. Miten aikasi riittää kaikkeen?

Ei se aina riitäkkään. Pitää olla tarkat suunnitelmat, miten selviää. Oman vartion kokouksissa käyn aina, mutta olen vähentänyt Jellonien kokouksissa käymistä, koska koulukin pitäisi hoitaa. Ehkä sen takia minulla on niin kiire, koska en osaa sanoa "EI". :D

Tykkäät näköjään olla vartionjohtajana. Haluaisitko vielä lähettää joitain terveisiä vartiollesi, Pink-Panttereille?

Että tytöt on todellakin maailman parhaimpia vartiolaisia. He kyllä tietävät sen.

Ja vielä yksi kysymys! Ensi vuonna Merituuli täyttää 90 vuotta. Odotatko innolla juhlavuotta?

Hmm, todellakin. Luvassa on varmasti paljon mukavia tapahtumia. :)

Kiitos Jaana! Tsemppiä ensi vuoteen, ja kerro terkkuja Pink-Panttereille.

Partiopurjehdus

18.-23.6.2006

Ville Vainionpää
Metu

Sunnuntaina 18.6. yksitoista ihmistä koontuu Fiialle Oulun Kiekelinrantaan. Mukana pitäisi olla kaksitoista ihmistä. Missä yksi? Gasti Veera sanoo, että Jan myöhästyy tunnilla. Kun kaikki ovat paikalla, esittelemme itsemme ja käymme läpi turvaseikkoja. Neljältä Fiian köydet irtoavat Kiekelistä. Mukana ovat gastit Lotta ja Veera, kapteeni Jomppa, perämies Seppo ja mie-

histö: Juha, Teemu, Lauri, Toni, Maria, Jan, Jussi ja minä Ville. Päivä on aurinkoinen ja lämmin ja meri tyyni.

Mikä merisairaus?

Lähdemme kohti Ruotsia tavoitteena olla tiistaina Luulajan satamassa. Avomeri näyttää hyvin ”tyyneltä” joten stanb by alkaa laittamaan ruokana italian pataa. Ruoka maistui aluksi hyvältä, mutta ei sen jälkeen kun se on mennyt kaksi kertaa kurkun ohi.

Avomeri paljastaa petollisuutensa. Aallokkoa onkin sitten jonkin verran. Kylähän se alku matkassa minullakin menee se aallokko, mutta kyllä se siinä 5-6 tunnin menon jälkeen hiipi minullekin laatta kurkkuun. No ajatellaan asian valoisaa puolta. Kunniani säilyi. En ollut ensimmäinen ja suinkaan ainoa jonka päässä ei ole vikaa (merisairaus: toistuvien voimakkaiden liikkeiden aiheuttamasta sisäkorvan ärsytystilasta johtuva huimaus ja pahoinvointi).

Sauna ennen kaikkea

Monet nukkuivat yönsä kannella. Kylmä siinä tuli vähän. Juhaa huijattiin taas aika perusteellisesti. Kapteenimme Jomppa sanoi Juhalle, että pahalo menee pois kun oksentaa. No Juhahan reippaana poika aiheuttaa it-

Kuva: Antti Gårding

selleen oksennuksen, ja totesi jälkeenpäin että tuli entistä pahempi olo :) Saavuimme Kuumhamniin aamulla, jossa on perämeren paras sauna. (Kummalista. Ruotsissa parempi sauna kuin Suomessa.) Vietimme siellä aamupäivän. Iltapäivästä lähdimme ajelemaan kohti Kluntarnaa, jonne saavuimme illalla ja lämmitimme

heti saunan. (Kapteenin päätös on, että sellaiseen saareen ei mennä jossa ei ole saunaa). Yövyimme siellä ja aamulla lähdimme kohti Luulajaa. Saavuimme Luulajaan ja jäimme odottelemaan Boris Erssonia, ruotsalaista ammattivalokuvaajaa.

Med Boris

Kahden tunnin päästä Boris saapui – kamera olkapäällä. Juttelimme hetken ja lähdimme katsomaan Boriksen valokuvanäyttelyä. Sieltä saavuttuamme. Aloimme suunnitella huomista reittiä. Jomppa ja Boris päättivät, että ajaisimme takaisin Kluntarnaan. Siirryimme yöksi Luulajan paikallisen ravitsemusliikkeen (pubin) viereen. Aamulla lähdimme Mäsennin (Boriksen vene) kanssa kohti Kluntarnaa, mutta Mäsen ei päässyt ekaksi alkua pidemmälle teknisten ja merimiestaidollisten ongelmien takia. Sir kuitenkin tuli meitä pari tuntia myöhemmin Kluntarnaan.

Kotia kohti

Kävimme saunassa (saunassa, jossa ei ollut

Kuva: Anni Gähling

oven sisäpuolella kahvaa) RUOTSALAISTEN kanssa. Olihan siellä ihan hyvä sauna, mutta kyllä se ”vähän” häiritsi saunomista, kun kuvaaja hyöri saunan toisella puolella ikkunassa kuvaamassa saunaa :D Juhannuksen vedenhakureissu ikuistettiin myös nauhalle. Saunomisen jälkeen paistoinme lättyjä ja selvitettiin kummat paistavat parempia lättyjä, raahelaiset vai pyhäjokiset. Raahen tapa käyttää rasvaa voitti! Menimme nukkumaan ja aamulla oli tarkoitus nukkua pitkään, mutta septitankin tyhjennyskeikka herätti meidät. Takaisin laituriin ja kolmen tunnin päästä oli lähtö Raahen kohti. Hyvien tuulien ansiosta olimme jo illalla Raahessa. Nukuimme yöme Museonrannassa Suomen suviyössä. Aamulla siivottiin ja haettiin polttoainetta. Sen jälkeen lähdettiin kotiin takana 215 mailia (400 km) ja monia hyviä ja vähän vähemmän hyviä muistoja.

Ps. Ruoka oli hyvää (ehkä liiankin hyvää) ja porukka mukavaa. Lähdän toistekin. JA SUOSITTELEN KAIKILLE MAAKRAVUILLE MYÖS.

Leppisten päiväretki 28.5.2006

OPERAATIO PINKKI KUMIANKKA '06

Noora Vainio
Metu

Lähdimme kololta pyöräilemään vaellussauvojen kanssa Veteraanimajalle. Veteraanimajalla oli häät, joten meidän piti mennä siihen viereen metsään ennen kuin saimme tietää mitä tuleman piti.

No, olimme kuulemma vuodessa 2478 ja planeetalla Parsa. Pääsiäispupu oli antanut Minnalle toimeksiannon ja meidän tehtävämme oli partiolaisten suojelushimiyksen, Ritari Pyhän Yrjön hengessä pelastaa pinkki kumiankka sontiaismolottajilta. Saimme kaikki omat ritarinimet ja sitten me saimme nimetä johtajat.

Minna luki pitkän listan aiheista, joista piti ottaa valokuva retken aikana. Aiheita olivat esimerkiksi nukkumattien maihinnousu ja maailman tappi. Lisäksi ennen kävelemään lähtöä otimme kuvan jostain tietystä asiasta, joka takaisin tullessa piti kuvata uudestaan.

Sitten lähdimme matkaan pitkin luontopolkua. Jonkin ajan kuluttua pysähdyimme ja rupesimme tekemään ruokaa trangialla. Tiina oli "unohtanut" purkinavaajan (myöhemmin selvisi, että se oli kyllä mukana, mutta sitä ei vaan löydetty) ja Minnan piti avata nököttipurkki kirveellä.

Sitten kun ruoka oli saatu syötyä, matka jatkui kohti lintutornia. Kuipesimme sinne

ylös ja otimme kuvia. Sitten tulimme alas ja teimme jumalansilmiä. Ja matka jatkui...

Saavuimme Lohenpyrstön lähelle nuotiokatoksen ja teimme nuotion. Sitten etsimme metsästä kumiankkaa, joka löytyi puun luota. Siihen oli kiinnitetty salaviesti, jonka selvitimme onnenamuleteissa olevien kirjainten avulla. Sitten leikimme ja paistoimme makkaraa, vaahtokarkkeja ja tikkupullia.

Sitten lähdimme takaisin ja lauloimme matkalla Aaluetta ja huusimme partiohuutoja. Olimme onnistuneet pelastamaan pinkin kumiankan, jee!

Kumiankassa olleessa salaviestissä luvattiin kyllä jatkoa...

Seuraavana päivänä kokouksessa

Vartionjohtajamme olivat jättäneet lapun, jossa luki, että heidät oli siepattu toiseen ulottuvuuteen ja pinjatat varastettu. Ensimmäin etsimme pinjatat metsästä ja sen jälkeen johtajamme olivatkin jo palanneet toisesta ulottuvuudesta hekottamasta. ^^ Sitten rikoimme pinjatat ja söimme herkkuja. :)

Mukana menossa olivat:

Ritari Intomieli, Mangaritari, Ritari Vauhtihirvi, Syvyksien Ritari, Hevosten Ritari, ja myöhemmin kokouksessa Intiaanipäällikkö Mölyävä Apina ja Anniina, sekä hullut johtajamme Ritari Parsa ja Ritari Epämäärä.

Paavon Polku

9.-10.6.2006

Kirsi Indrén

Metu

Mistä tietää, että kesä alkaa? Tietysti siitä, että Qdestaan-tytöt suuntaavat Paavon Polulle. Niin se kesä tänäkin vuonna avattiin. Mukana olivat Ulla, Umppa, Kipa sekä vahvistuksena Tiina.

Perjantai-iltana kaarsimme lähtöpaikalle Tapon tuvan pihaan ja alkuhässäkän jälkeen kilpailu sai alkaa. Alkutehtävänä oli väsäätä peurojen syöttökaukalo mallin mukaan. Hienosti tehtävästä suoriuduttuamme lähdimme matkaan. Aurinko paistoi ja sää suosi jopa niin, että meillä kaikilla päätä lämmittänyt Merituuli-pipo alkoi hiostaa ja kovasti.

Matkan varrella taitoja koettelivat jos jonkinlaiset rastit aiheinaan mm. sudoku, visaiset arvioinnit ja sammalten tunnistus. Pääsimme myös rynnistämään esteradalle. Ruoka- ja yörastille nelikkomme saapui täysissä voimissa melko aikaisin. Tehtävänä oli vuolla tunnissa mallin mukainen lasta ja lusikka sekä vääntää rautalangasta vispilä. Ainakin lusikan osalta tehtävä osoittautui mahdottomaksi, sillä lopulta allekirjoittanut vuoli sitä loppuyön, eikä se sen jälkeenkään ollut mallin mukainen. Kokkasimme mainiota kasviswokkia ja jälkiruoka eli köyhät ritarit oli viedä kielen mennessään. Tehdään toistekin! Syötyämme oli edessä pitkä odotus, sillä matkaa sai jatkaa vasta aamulla.

Aamun ensimmäinen homma oli tehdä

oikea risuluuta. Ihmetytti vain miksei sitä voitu tehdä yöllä, luppoaikaa kun oli ja rastipaikka sama. Kaikesta huolimatta väsäsimme hienon luudan, jota kannoimme loppumatkan mukanamme. EA-rastilla saimme hoivattavaksemme pöriäisten kasvattajia, joita mehiläistarhan asukit olivat kohdelleet kaltoin.

Lauantai oli paljon perjantaita liikunnallisempi. Mukana oli myös jokavuotinen viestijuoksu. Rastilla piti juosta tietty reitti, heittää tikkaa, juosta takaisin ja juoda kolmasosa vissy-pullosta ennen kuin seuraava sai jatkaa. Homma hoidettiin kunnialla kohtiin. Hyvä tytöt! Sitten oli aika suunnistaa ja kerätä matkalla rastilta seuraavalle mahdollisimman monta rastia aikarajan sisällä. Perillä oli vuorossa jotain erikoista; luudalla lentämistä. Pakillinen vettä piti kuljettaa luudalla "lentäen" mahdollisimman nopeasti radan loppuun. Hauskaa oli, emmekä edes kovin pahasti kastuneet. Maalin jo häämötäessä koetimme viimeisellä rastilla tunnistaa puunuken eri puulajeja.

Väsyneinä mutta onnellisina pääsimme vihdoin saunomaan ja syömään. Missasimme tosin palkintojen jaon, mutta ei sillä väliä, sillä olimme viidensia. Saimmepa silti erikoismaininnan ja palkinnon noitamaisesta lentotyylistä.

Kotimatalla kertailimme menneen vuorokauden tapahtumia ja vähän ajan päästä yksi kerrallaan vaivuimme ansaittuun uneen.

Tapahtumat

Tapahtumat

KOHDE nro 2

SAMU

KOHDE nro 1

TIMO

KOHDE nro 5

ELINA

KOHDE nro 6

PIKKU-ULLA

KOHDE nro 3

UMPPA

KOHDE nro 4

TOMI

Pelinkulku lyhykäisyydessään

BFC:n YO-juhlakierrospeli toimii aivan kuten mikä tahansa peruslautapeli. Pelaajat valitsevat itselle aluksi yhden viidestä BFC-hahmosta ja sen jälkeen isoimman silmäluvun saanut aloittaa. Pelaajat kulkevat askelia pitkin, vasen-oikee-vasen-oikee, ja pysähtyvät aina ympyrän kohdalle. Tämän jälkeen ympyrään saapunut pelaaja nostaa kortin ja toimii kortin tehtävänannon mukaisesti. Voittaja on se joka ensimmäisenä kiertänyt kaikki yo-juhlat ja saapuu jatkoille BFC-lippujen luo.

Barefootclan presents YO-juhlakierrospeli

Mitä tekevät Barefootclanin pojat, kun tiedossa on kuudet ylioppilasjuhlat partiokavereiden kotona? No, lähtevät tietenkin kierrokselle... oli kutsua eli ei. ;)

On lauantai 3. päivä kesäkuuta ja kello lyö kaksi. Olimme kaikki valmiina jo hyvissä ajoin tukka kammattuna ja mustapuku viimeisen päälle sliipattuna. ...Tai no ainakin melkein kaikki. Eräs nimeltä mainitsema-ton uuden pikkumersun onnellinen omista- ja jonka piti toimia tämän suuren tapahtu-man kuskina eleli aivan omia aikataulujaan. Siinä vaiheessa kun muut olivat jo valmiina niin hän vasta aloitteli "kullannuppunsa" vahausta. Muutaman pikaisen puhelin-soiton ja puolentoista tuntia myöhemmin kuitenkin pääsimme viimeinkin matkaan.

Ensimmäisenä kohteena oli sitten lippukun-nan johtajamme kotitalo. Ei Tero suinkaan ylioppilaaksi ollut tänä vuonna itseään kir-

joittanut vaan hänen pikku veljensä Timo. Mutta BFC tunsikin toverillista vel-vollisuuttaan partioveljeään kohtaan ja päätti tehdä pikavisiitin näihinkin kekkereihin tiu-kasta illan aikataulustaan huolimatta...

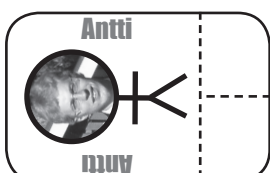
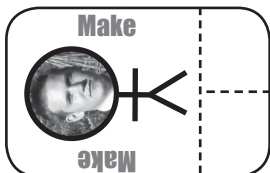
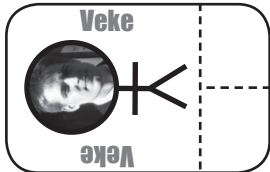
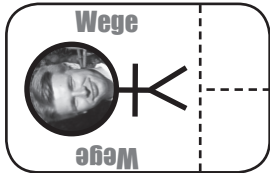
Näin alkoi siis BFC:n YO-juhlakierros ja "kakuntäyteinen" lauantai päivä, joka päät-tyi lopulta... no, jätetäänpä se tieto sitten vain harvojen ja valittujen tietoisuuteen sekä muiden ylivilkkaan mielikuvituksen varaan.

Nyt onkin sitten teidän vuoronne ottaa selvää kuka onkaan BFC:n pojista nopein ja nokkelin selvittääkseen tiensä rankan YO-juhlaverkoston läpi. In bocca al lupo!

Pikkusuolaista täydetä ;)
"Turnuilla terä-s-tettyjä alku-drinkkejä. Nam, nam!"

Tee pelihahmoille “jalat” leikkaamalla pystysuoraa karkoviivaa pitkin ja taittamalla näin muodostuneet palat vaakasuoraa karkoviivaa pitkin vastakaisille puolille.

Tehtäväkortit

Leikkaa tehtäväkortit irti ja ei kun pelaamaan.

Leimu'06

Taivalkoski, Majjanlampi 31.7.-6.8.2006

Leimulla partioelämää parhaimmillaan

Pohjois-Pohjanmaan Partiopiirin kesän kohokohta, 30-vuotisjuhlaleiri Leimu oli erilainen piirileiri, sillä aiemmilla piirileireillä on ollut vain joko sudarit tai vartiolaiset johtajien ja työleiriläisten lisäksi. Nyt kaikki ikäkaudet pääsivät leireilemään yhdessä, mikä oli mielestäni hienoa.

Leimulla jokainen partiolainen pääsi toimimaan luonnossa, päättämään yhdessä ja tekemällä oppimaan. Ohjelma oli partio- maista iltanuotioineen, lipunnostoineen, aartenetsintöineen, gospelmessuineen, haikkeineen ja taitomerkkisuorituksineen. Myös sääts suosivat meitä eli vettä ei satanut kuin perjantaina, vaikka toki partiolaiset ovat tottuneet leireilemään hymyssäsuin myös sateessa.

Leimun kruunasi paitsi laadukas ja hyvin suunniteltu ohjelma myös savumme voitto porttikilpailussa. Hymyssäsuin ja polleena toimmekin Raahen uuden ja arvokkaan Haltin kahdeksan hengen tunneliteltan.

Voin muistella Leimua lämpimästi vielä monena loskaisena ja ankeana aamuna ja ammentaa siitä voimaa ja iloa arkeen. Jään odottamaan innokkaasti syksyn ja ensi vuoden partioseikkailuja.

Pankku, Merituulen savunjohtaja Leimulla

FAKTA

Savut 31 ja 35

Fuusio savu jossa:

Merituulesta 50 partiolaista, Hanhikiven Kiertäjistä 27 partiolaista, Vi hannin Vehkoista 3 partiolaista sekä Pohjan Ilveksistä 18 partiolaista.

Muuta epäolennaista tietoa:

- Tiskiveden keittoon tarkoitettussa muurinkattilapannussa poltettiin leirin aikana 7 jätessäkillistä polttopuita.
- Savussa oli yhteensä 12 isoa ja 5 pientä telttaa.
- Savussamme oli myös koko leirin aktiivisin vaeltajaohjelmaan osallistumisprosentti koko Leimulla.
- Voittoportin rakennusaika n. 2,33 vuorokautta miinus aika jonka Esko käytti nukkumiseen. ;)

Rakas päiväkirja...

Otteita Jellonoiden ja Hiilbarien leimupäiväkirjasta

31.7. Leimu <3

Ollaan täällä nyt ekaa päivää ja Leimu näyttää mukavalta. Täällä tuoksuu oikein metsäiseltä, vaikkakin pöly hulmuu kurkussa. Täällä kuuluu rakentelua ja lasten iloisia kiljahteluja. Pöly maistuu hieman karvaiselta, mutta ruoka on maistunut hyvälle. Tuntuu lämpimältä ja mukavalta, eli leiri alkaa pikkukiljaa olla valmis hiljentymään ensimmäiseen yöhön. Lisäksi painettiin keltaisiin leirihuiveihin hienot Leimu-logot. Hyvää yötä!

3.-4.8. Haikki

Torstaina aamupalan jälkeen lähti taivallus käyntiin; vartiolaiset lähtivät reippain mielin riuksat selässä haikille. Matkan varrella kerettiin tehdä osmonsolmu, joka ei ollut mitään helppoa hommaa. Rakentelua päästiin kokeilemaan kolmosrastilla, jossa risti-, pukki- ja yhteiskäytökset pääsivät koetukselle. Rastilla oli myös toinen osa, suunnistus, joka päättyi seuraavalla rastilla. Suunnistusrastiin kuuluivat myös karttamerkit, jotka me osattiin täydellisesti. ;)

RUOKARASTI OLI

PARAS! (Kulta saatiin suolat xD) Hyvää oli! Laura teki suurimman osan ruuasta ja Saana-Vj auttoi... Niin ja tietty kappas vaan Jonna ja Jenna laiskotteli. Siinä oli ruokarasti ja lähdettiin 6. rastille. Matkalla Jonna pökräs ja Jonnan unelmamies Iite pelasti sen. Salaisuus miten...

me!!! :D

Kun päästiin 6. rastille ei oltu edes viimeisiä! Ajatella mitä Jellona-Hilbarit kokikin! Tans asiaan; 6. rastilla oli partiotuntumusta, joka meni meidän osalta päin kuusta. Siellä kyseltiin B-P ja tunnistettiin osa partiohuiveista, joiden joukossa myös Merituuli oli! Sitten olikin yönästin aika. Sieltä piti tehdä räikkä ja ruokana oli bambia ja perunamuusia. Porukkaa oli jo niin väsynyttä, että laavun peptytyksen jälkeen kaikki vaipuivat uneen.

Aamulla pakattiin tavarat takaisin rinkkaan ja aamupalan jälkeen jatkettiin taivallusta. Päivä oli lämmin, joten onneksi kaikki muistivat juoda tarpeeksi. 8. rastilla oli vuorossa pieni tuontopolku. Pakkakurun alueella oli hienot maisemat. 9. rasti olikin jo maali Mirkun putiikilla.

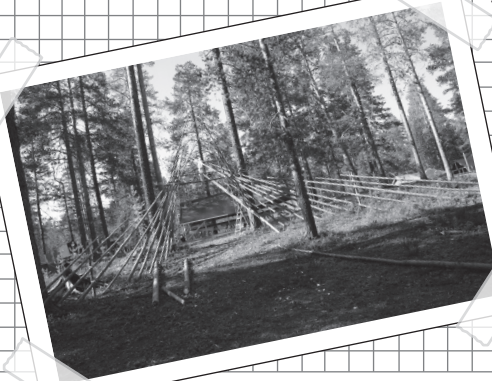
6.8. Lähtöpäivä

Sunnuntaiamu oli lähtöpäivä. Kaikki kömpivät väsyneinä aamupalalle torventoitotuksen myötä. Alkoi uniivelka näkyä. Yhteisessä lipunnostossa jaettiin palkintoja (suunnistus-, suuri aarteensintä- ja savuporttikisa-palkinnot). Meidän savu oli aika hyvä! :) Tai no, me oltiin parhaita of course. Sen jälkeen alkoi armoton pakkaaminen ja purkaminen.

Lounaaksi söimme jauhelihakeittoa ja kohta aloimme kuljetella (raahata) rinkkoja sekä tippukunnan tavaraita linja-auton lähtöpaikalle. Linja-auton takaosassa nökötti auton pakkaamisen jälkeen iso kasa rinkkoja. Saana ja Anni olivat tehneet matkaväiväksi herkullisia voileipiä, jotka suoraan revittiin käsistä.

Pysähdyimme kotimatalla 20 minuutin tauolle Tupoksen ABC:lle. Raikastan vesivessoja! Mutta

itsensä näkeminen peilistä...
hrrr! Herkkavaraston täydennyksen jälkeen lähdimme jatkamaan matkaa Raahea kohti. Leiri oli mahtava, mutta vessoja, kylmää suukkaa, ruokaa eikä kovaa nukku-mapaikkaa tule ikävä! Kotiin pääsy tuntui ihanalta, mutta ehkä jäi vähän haisea olo...

Meidän savu voittoportti. :)

Parhaita paloja leirin
virallisesta äänitorvesta.

Leimahuus
"Kuumempi kuin Cosmo, polttavampi kuin Seiska."

31.7.2006 • nro 1

Leimahuus välittää tietoa, totuutta ja tunteita

"Leirilehti Leimahuus ilmestyy jokaisena leiripäivänä. Toimittajien ja valokuvajien joukko pitää huolen siitä, ettet jää mistään hauskaista paitsi!"

- Janne "Frau" Hakkarainen, Pohjolan Pirteät

2.8.2006 • nro 3

Partiomyytin Murtajat

"Myytti: Leirilehden toimittajat eivät sovellu fyysiseen työhön.

Teoria: Tiedotustehtäviin hakeutuu pääasiallisesti nörttejä, jotka ovat laiskoja ja kädetömiä...

...Tulos: Murrettu."

- Arttu Tanner, Oulun Metsänkävijät

4.8.2006 • nro 5

Kasvaako jossain taivaanvuohia?

"Sudareiden Luontolaakso testasi ovelasti tietoja kasveista ja jokamiehenoikeuksista..."

- Tiina Reponen, Merituuli

6.8.2006 • nro 7

Ihan omanlainen tarina Pyhästä Yrjöstä

"Metsässä tapahtuu kummia. Ihmiset kuljeksivat kaavuissa ja puhuvat vakavalla naamalla lohikäärmeistä ja prinsessoista..."

- Tiina Reponen, Merituuli

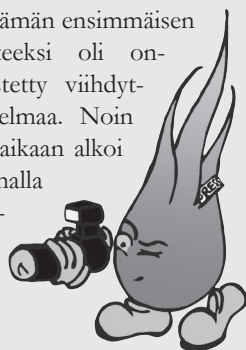
1.8.2006 • nro 2

Ensimmäinen Leimupäivä huipentui iltanuotioon

"Rakentelun täyttämän ensimmäisen leiripäivän päätteeksi oli onneksemme järjestetty viihdyttävämpääkin ohjelmaa. Noin puoli kahdeksan aikaan alkoi ohjelmalava Atimalla leirin avausilta-

nuotio, joka lunnasti odotukset loistavasti..."

- Janne Mäyrä,
Vaalan Metsänkävijät

3.8.2006 • nro 4

Jalaa taistoa leiriolympialaisissa

"Keskiviikkoiltana oli kaikilla joutilailla leirissä oleskelleilla mahdollisuus osallistua tavallisista urheilukilpailuista poikkeaviin olympialaisiin..."

- Laura Kalaoja, Limingan Nütykärpät

6.8.2006 • nro 7

Kultakuume valtasi Leimun

"...aamupäivän ajan leirissä oli käynnissä aartenmetsästy, jossa alaleirit mittoivat toisiaan vastaan nokkeluutta ja taikaa vaatavilla rasteilla, joista palkkiona oli kultaa, hopeaa ja rubiineja..."

- Janne Mäyrä, Vaalan Metsänkävijät

Hervoton Haikki

Maijanlampi 3.-4.8.

"Mitä olisikaan leiri ilman haikkia", jotkut sanovat. Siinä vaiheessa minun mielessäni kävi, että se olisi täydellinen leiri. Mutta ei kai siinä mikään auta, kun minut määrättiin haikkivartion johtajaksi. Piti lähteä matkaan.

Ville Vainionpää

Metu

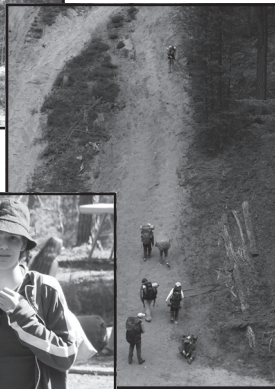
Haikki alkoi Mirkun putiikilta, jossa annettiin ohjeita. Ruuan haku muonavarastolta ja menoksi. Arvioitu matka oli viisitoista kilometriä. Ei kuulosta pahalta. Lähetääs käveleen. Ensimmäisen rastin tehtävänä oli tehdä osmonsolmu. Onneksi rastin pitäjät oli tuttuja, niin apu irtosi heti ja saatiin poikien kans tehtyä solmut helposti. Ja matka jatkuu. Kakkosen tehtävä kävi helposti ja sitte oli vuorossa se kriittinen kohta, suunnistus. Kaikkien pelkäämä laji. No mitäs meillä siinä kolmen pojan voimin, lähdettiin hakeen pari rastia ja sitten kohti kolmosta tai nelosta :) No rastilla hymy oli ainakin minulla herkässä. Tunti edellisen päivän nopeimpia edellä.

Pojat saivat kerrata karttamerkkejä, mutta en minä siihen sotkeutunut :) Päivä oli lämmin. Seuraavana oli ruokarasti, ja lähetettiin ekana rastilta, joten ei mitään hätää. Ruuanlaitto onnistui kyllä.

Matka jatkui, kunhan juotiin hyvin, koska meidän ja rastin välissä oli ongelmana pisin ja haastavin rastiväli. Ei kait siinä auttanut kuin tarpoa eteenpäin.

Kunni: Ulla Meriluoma

Kunni: Pekka Kunni

Kuudes rasti. Partiotuntemus. Etten sanoisi teoreettista, mutta kyllä ne pojat siitäkin selvisi. Kohti yörastia ja nukkumaan. Seuraavan päivän taipale oli niin minimaalinen,

että allekirjoittanut olisi kävellyt suoraan leiriin. Mutta ei sitä voi kun on määräyksistä. Sunnuntai koitti valoisana ja

kylmänä. Syönti ja lähtö. Helppoahan se oli kävellä komeissa maisemissa, joten oltiin etuajassa, ja sitten olivat vuorossa leiriläisen

unelmat: SAUNA ja LÄMMIN SUIHKU.

Lippukuntamme varsin aktiivisesta johtajistosta on siirtynyt aimo lobbo Raahesta pois. Kesäkuussa ylioppilasjubliaan järkänneitä merituulelaisia voi nyt löytää paitsi Oulun yliopistolta, myös muuan saarivaltiosta... Yksi Ouluun suunnannut johtajamme on niin lauman-, leirin-, vartion- kuin Hiipparinkin johtajana tunnetuksi tullut Samu Moilanen.

Mitä kuuluu Samu?

Ulla Pirkola

Metu

Moi Samu! Miksi olet muuttanut pois rakkaasta kotikaupungistasi Raahesta?

Kyllä sitä opiskelun perässä piti muuttaa, vaikka en sinne lääkäripuolelle päässykkään niin fysiikka kiinnostaa myös. Ens keväänä uus yritys.

Vai opiskelemaan... Mikäs siinä fysiikassa oikein kiehtoo?

Jaa a, se on vähän semmonen varasuunnitelma, fysiikka on tosi mukava aine ja tykkään paljon mut en kyllä aio fysiikan opettajaksi. =)

Vieläkö aiot jatkaa partiojuttuja vaikka muutat sinne pitkän ajomatkan päähän? Näemmekö sinua enää koskaan leireillä?

Tottakai oon vielä toiminnassa mukana, just tänään kävin kattomassa tulevan leirin

haikki-reittiä. Ja eksyinpä tämän vuoden Hiippariakin vetämään.

Ai, olet jälleen Hiipparin ruorissa! Olisiko meille metulaisille mitään sisäpiirintietoa tulevasta kaupunkisuunnistuksesta?

Höpöhöpö =)

Kuva: Pekka Kuru

Sudenpentu

Selma Sudenpentu koitti opetella purjehdussanastoa kovasti. Kaikki Selman sanat menivätkin kuitenkin sekaisin ja joukkoon eksyi myös ylimääräisiä kirjaimia! Auta Selmaa etsimään merenkulkuun liittyvät sanat. Sanat voivat olla vaakatasossa, pystyssä ja muutama jopa vinottain. Löydät etsittävät sanat ruudun vierestä. Yksi kirjain voi esiintyä useassa sanassa.

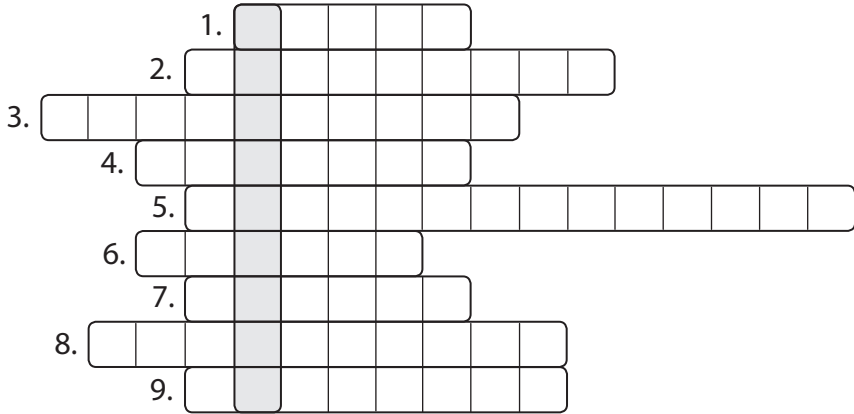
PURJEVENE
RUORI
STYYRPUURI
PAAPUURI
JIIPPI
LUOVIMINEN
TAKILA
SKUUTTI
KÖLI
NOSTIN
PUNKKA
SALONKI
MERI
KEULA
ÄYSKÄRI
TIIKKI
PINNA
PERÄSIN

A	L	E	S	Ä	Y	S	K	Ä	R	I	M	S
K	T	K	P	Ö	S	T	U	V	T	P	U	T
L	T	P	E	R	O	U	J	L	L	M	E	Y
A	L	U	O	V	I	M	I	N	E	N	R	Y
P	E	R	Ä	S	I	N	I	O	I	T	U	R
U	U	J	L	K	I	K	P	S	A	U	H	P
N	V	E	K	U	Ö	A	P	T	K	A	R	U
K	M	V	A	U	S	L	I	I	I	K	S	U
K	S	E	I	T	P	T	I	N	O	E	J	R
A	A	N	R	T	P	A	A	P	U	U	R	I
T	P	E	U	I	I	K	K	S	I	L	A	R
T	I	O	O	Ö	Y	I	Ä	L	L	A	Ö	P
O	I	K	R	A	K	L	K	A	V	K	U	L
T	A	P	I	N	N	A	F	K	I	C	H	E
S	A	L	O	N	K	I	R	K	I	I	L	T

Hei! Löysitkö joukosta jonkin oudon sanan, tai vaikka useamman? Kirjoita oudot sanat paperilapulle, ja laita kolon punaiseen postilaatikkoon. Selitämme ne ensi Reimarissa.

Vartiolaian palsta

Nyt kun Merituulen omakin alus on vesillä, on oiva aika muistella merenkulkusanastoa. Ratkaisepa visainen ristikkomme ja testaa tietosi...

1. Tätä pitää varoa, kun purje vaihtuu puolelta toiselle. Jos et ole varuillasi, saat tällin takaraivoon.
2. Paatti, joka halkoo aaltoja tuulen voimalla vielä sittenkin, kun moottorista loppuu bensa.
3. Paapuurin vastakohta, merimiesten oikea.
4. Tämän valoa välkkyvän tornin ansiosta tiedän missä olet, ja minne kannattaa mennä...
5. Näitä ilman saatat hukkua!
6. Minkä tyyppinen vene MeTu:n Matilda on?
7. Tämän avulla ohjaat alusta oikeaan suuntaan...
8. Solmu, jonka nimestä löytyy erään eläimen jalka. Eläimellä on myös kärsä ja saparo.
9. Kuuluu laivan kuin laivan päällystöön. Kapteenin oikea käsi.

1. puomi, 2. purjeveri, 3. styypuri, 4. majakka, 5. pelastuslivi, 6. h-vene, 7. peräsiin, 8. siansorkka, 9. perämies

Suorut

Kuka pelasti Jonnan hengen haikilla!

KIUKKU-PEKKA

osaavatko
gdestaan -
tytöt + tiina
lentää?

33

Jonna &
Sanni
Lemun
gagpan?

Jauralla (R)
rakai miestä?

JEJEJEJE

(jälvi)

iiiinuuden

alo 12

Matilda

Inkka, päälikko
Mölyävä Apina
on vihainen!!
Miten olis
kummilippu-
kuntien oma
larppi
Leimutyyliin?

KIITOS PALJON ☺
PÄÄSIÄISPUPU

HQE

Montako kertaa
"semurhan" lemmi-larvissa mentiin

laatikkoon!
posti-
punaiseen
Juoruja

WANTED!

Juurutät, -Tero kertoo
"Piaa-piaa"
Mitä tekivät tytöt dena
ja Laaili?
hauastaan.
Kumipörrö
leimimäärä.

HEI SINÄ IHANA SULDINEN
BARETTIPÄINEN POIKA SAVUSTA
35. OOT TOSI IQ. <3 iia
TYTTÖ SAMASTA SAVUSTA.

Oaapisen laidasta

“Yksittäinen ihminen, sinä ja minä voi kylvää rauhaa. Voimme olla rauhan rakentajia. Meidän pitää purkaa ennakkoluuloja, vähentää tietämättömyyttä ja pysäyttää valheet.

Meidän on rakennettava lisää ystävyyttä, patistettava hymyjä, kasvatettava myötätuntoa ja oiottava väärinkäsityksiä. Meidän on sanottava jyrkkä ei kiusaamiselle ja syrjinnälle. Meidän on sanottava painava kyllä myötäelämisen kyyrille ja solidaarisuudelle.”

Erja Salo, Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry:n puheenjohtaja